

## פרק ה':

### קרקע חקלאית

1. ההגבלה, שנקבעה בסעיף 7 לתוספת הראשונה לחוק התכנון והבניה, היא חלק מהותי ממערך הסמכויות, שבא לשמר ויעודיה החקלאיים של הקרקע שהוכרזה כחקלאית.

ר"ע 30/86 פ.א.ב. שרותים בע"מ ואח' נ' מדינת ישראל, פ"ד מ(1) 249.

חקלאיים דרוש לייצור, ותו לא. על-כן באה המילה "במישרין" וסייגה סייג נוסף, כי יש בה כדי לחדד את האיסור ולהבליטו ולצמצם כל שימוש לפעולות הקשורות מניה וביה בייצור.

אך מובן, שאין בכך כדי להצביע על כך, כי אסור לעולם לאחסן חומרי הדברה או אף לנהל עסק כמוזכר, אך הדבר טעון הסכמה מראש של הוועדה לשמירה על קרקע חקלאית ואינו מסור בידי ועדת התכנון המקומית או המחוזית. הוועדה המיוחדת האמורה שהכרעתה כפופה גם לוועדת ערר לפי סעיף 12 לתוספת - שוקלת את משמעות העסק מבחינת השפעתו על השימוש החקלאי הישיר במקרקעין, ולמותר להוסיף, כי היא גם תיתן דעתה לאופיו של העסק, להיקפו, להשלכותיו על הסביבה החקלאית ולשאלה, באיזו מידה יש בכך כדי לשנות את אופיים ויעודם של המקרקעין החקלאיים ולהשפיע על המשך השימוש בהם למטרה, אשר למענה הוכרוז.

בדבר מהות השאלה שנדונה בבקשה דנן לרשות ערעור היתה המשמעות של הביטוי "שימוש בקרקע הדרוש במישרין לייצור חקלאי", בסעיף 7 לתוספת הראשונה לחוק התכנון והבניה, התשכ"ה-1965.

טענת המבקשים היא, כי ניהול עסק של אחסון חומרי הדברה לחקלאות ולביצוע הדברה בשדותיהם ובשדות חקלאים אחרים, במקומות שונים בארץ, אף הוא בגדר שימוש בקרקע, הדרוש במישרין לייצור חקלאי, ולכן אין צורך בקבלת היתר לפי החוק.

בית המשפט לא קיבל פרשנות זו.

נקבע, כי ניהול עסק של הדברה, אינו דרוש במישרין לייצור החקלאי. מה שדרוש לייצור החקלאי הוא ההדברה עצמה, אך לא ניהול עסק של הדברה.

"יש אף יסוד להניח, שהשימוש בסעיף 7 הנ"ל בתיבה, "במישרין" בא להרחיק ספקות, שהרי בלעדיו ייתכן שהיה נמצא מי שנוטה לקבלת התיזה, שעסק פלוני בנושאים